

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul II — Nr. 12

COMUNICATE, DECRETE-LEGE, DECRETE,
HOTĂRÎRI ALE GUVERNULUI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 ianuarie 1990

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
COMUNICATE		HOTĂRÎRI ALE GUVERNULUI	
Comunicat	1—3	68. — Decret privind trecerea în rezervă a unor generali	6
DECRETE-LEGE			
30. — Decret-lege privind trecerea în proprietatea statului a patrimoniului fostului Partid Comunist Român	4	50. — Hotărîre privind numirea unui adjunct al ministrului construcțiilor	7
31. — Decret-lege privind concediul plătit pentru îngrijirea copiilor în vîrstă de pînă la un an	5	51. — Hotărîre privind numirea unui adjunct al ministrului construcțiilor	7
DECRETE			
65. — Decret privind înființarea Ministerului Construcțiilor	5	52. — Hotărîre privind unele măsuri pentru anularea unor penalități, trecerea în conservare și scoaterea din funcțiune a unor fonduri fixe, casarea și declasarea mijloacelor fixe și altor bunuri materiale fără mișcare	7—8
66. — Decret privind trecerea în subordinea directă a Ministerului Transporturilor, desființarea și schimbarea sediului unor unități	5—6	54. — Hotărîre privind numirea primului-adjunct al ministrului turismului	8
67. — Decret privind desființarea Departamentului Cultelor și înființarea Ministerului Cultelor	6		

COMUNICATE

COMUNICAT

Consiliul Frontului Salvării Naționale s-a întrunit la 17 ianuarie 1990, cu următoarea ordine de zi :

1. Ratificarea decretelor-lege cu privire la „Organizarea referendumului pentru reintroducerea pedepsei cu moartea” și la „Scoaterea în afara legii a Partidului Comunist Român”.

2. Reînființarea unor comune și sate desființate în 1989.

3. Informare cu privire la principiile proiectului noii legi electorale.

La punctul 1, Ion Iliescu, Petre Roman și Dumitru Mazilu au explicat condițiile în care, sub presiunea manifestației din 12 ianuarie 1990 din Piața Victoriei, au fost adoptate cele două decrete-lege — primul cu privire la organizarea referendumului pentru reintroducerea pedepsei cu moartea și al doilea cu privire la scoaterea în afara legii a Partidului Comunist Român. Asumîndu-și răspunderile personale ce revin fiecăruia, ei au declarat că adoptarea proiectelor de mai sus constituie o greșeală politică și o îndepărtare de la principiile Frontului Salvării Naționale.

Subliniind faptul că aplicarea pedepsei cu moartea celor doi tirani, Ceaușescu Nicolae și Ceaușescu Elena, a fost justificată — atît de situația critică a momentului, cît și de dimensiunea crimelor de care se fac vinovați în fața poporului român — președintele consiliului a evidențiat faptul că măsura adoptată de abrogare a pedepsei cu moartea încă din primele zile ale revoluției a fost primită de opinia publică din țară, ca și de cea internațională, cu o mare satisfacție, ca un act politic major, de alăturare a României democrate la lumea civilizată, ca o contribuție la promovarea demnității umane și la afirmarea drepturilor omului. Este semnificativ că la Pactul internațional relativ la drepturile civile și politice, vizînd abolirea pedepsei cu moartea — adoptat de Adunarea Generală a O.N.U. — România, din dispoziția fostului dictator, a fost printre puținele țări care s-au abținut de la vot.

Renunțarea la pedeapsa cu moartea nu înseamnă în nici un caz slăbirea exigenței față de judecarea cu toată severitatea a principalilor asociați ai tiranilor din conducerea țării, a șefilor securității centrale și locale.

ca și a celor din aparatul de represiune și a teroristilor care se fac vinovați de crime îndreptate împotriva poporului român, în anii dictaturii și în zilele revoluției. Tribunalele vor aplica pedepsele cuvenite, inclusiv pedeapsa cea mai aspră din Codul penal — detențiunea și munca silnică pe viață.

Apariția Decretului-lege cu privire la organizarea referendumului pentru reintroducerea pedepsei cu moartea a produs stupefație și nedumerire. Aproape toate ecourile din presa noastră și din cea internațională dezaprobă această revenire.

Cu privire la scoaterea partidului în afara legii există un curent general de opinie privind condamnarea partidului comunist ca formațiune politică. El a fost confiscat de dictatură, devenind instrumentul demagogiei, minciunii și crimei ca metodă de guvernământ. Este un fapt că partidul s-a exclus singur din viața politică a țării. Partidul comunist nu mai există. El s-a identificat în conștiința poporului cu Ceaușescu. Este de înțeles, de aceea, ura pe care o are față de acest partid poporul român, ca și cerința ca toți cei ce se fac vinovați prin participare directă la aplicarea politicii dictatoriale să fie trași la răspundere, iar cei ce au deținut pînă în ultimul timp posturi de răspundere în partid și în stat să fie îndepărtați din asemenea poziții.

Scoaterea însă în afara legii a unui partid este o chestiune politică și juridică, cu implicații mult mai largi. Aceasta constituie o măsură antidemocratică, contrară principiilor Frontului Salvării Naționale cu privire la crearea în România a unei societăți democratice pluraliste, în care au dreptul să ia ființă și să activeze orice fel de partide și grupări politice, cu excepția celor fasciste. Atît reacții din țară, inclusiv ale unor partide, cît și din străinătate subliniază caracterul nedemocratic al unei asemenea măsuri. Nu prin decrete pot fi desființate partidele; aceasta ține de lupta politică și de situația politică generală. O țară care are o democrație demnă și dreaptă nu poate lua o asemenea măsură.

Dezbătînd aceste probleme, biroul executiv a ajuns la concluzia că ambele decrete adoptate, ca rezultat al cedării neprincipiale în fața unor presiuni, sînt contrare principiilor noastre democratice și le-a supus dezbaterii Consiliului Frontului Salvării Naționale, organul care răspunde în fața țării, în drept să ratifice sau nu hotărîrile adoptate de biroul său executiv. Deplin conștient de răspunderea care-i revine personal pentru greșeala politică comisă, președintele a apelat la consiliu să dezbată aceste două hotărîri, propunînd anularea lor.

Totodată, pornind de la constatarea faptului că Partidul Comunist Român și-a încetat de fapt existența, s-a supus dezbaterii și aprobării Consiliului Frontului Salvării Naționale un proiect de decret cu privire la trecerea întregului patrimoniu al P.C.R. în patrimoniul statului, ca bun al întregului popor.

În același timp, a fost supusă dezbaterii consiliului problema organizării unui referendum în legătură cu cele două decrete — pentru ziua de 28 ianuarie 1990.

Analizînd posibilitatea reală a organizării unui referendum, a rezultat că o asemenea acțiune este practic imposibil de organizat în mai puțin de 2—3 luni, în condiții normale, de stabilitate politică în țară. Pregătirea unui referendum presupune timp pentru orga-

nizarea comisiilor de referendum — la centru, în județe, orașe și comune — compuse din profesioniști și reprezentanți ai cetățenilor care să asigure obiectivitate deplină, elaborarea regulamentelor de funcționare a acestora și instruirea temeinică a membrilor lor, delimitarea și organizarea secțiilor de votare cu asigurarea, în aceleași condiții ca și la comisii, a încadrării lor cu oameni corespunzători și instruirea acestora, înscrierea cetățenilor pe liste electorale, arondate pe secțiile de votare, cu vizitarea tuturor cetățenilor la domiciliu etc. Ținînd seama de situația actuală a organelor teritoriale ale Frontului Salvării Naționale și ale administrației locale, care ar trebui să asigure toate condițiile organizării acestei acțiuni, apare cu totul nerealistă organizarea unui referendum, nu numai pe 28 ianuarie, dar și în următoarele 2—3 luni. De aceea, anunțarea referendumului pe 28 ianuarie s-a dovedit nerealistă. În următoarele luni, eforturile organizatorice ale noilor autorități administrative și judiciare vor trebui concentrate asupra pregătirii și organizării primelor alegeri libere.

În consecință, ținînd seama de toate considerentele menționate, președintele consiliului a propus anularea referendumului anunțat pentru ziua de 28 ianuarie 1990.

Dumitru Mazilu a declarat că în situația de tensiune în care era pus pentru prima oară a acceptat și chiar a preluat cu ușurință la microfon unele din lozincile scandate, fără a reuși să calmeze atmosfera. În condiții de tensiune ridicată, a dat curs solicitărilor de adoptare a unor măsuri legislative, scriind textele decretelor-lege, discutabile din multe puncte de vedere și neconforme cu principiile și concepția frontului. Din aceste motive, el a arătat că se consideră mai vinovat decît colegii săi.

Petre Roman a declarat că împărtășește răspunderea în privința greșelii politice săvîrșite în seara zilei de 12 ianuarie. După ieșirile succesive în piață, împreună cu Mazilu, a redactat poziția frontului față de partidul comunist, care rămîne valabilă. Transformarea textului în decret-lege de scoatere în afara legii a partidului comunist a devenit o greșeală politică inadmisibilă. Primul-ministru s-a asociat apelului exprimat de președinte, considerînd, totodată, declarația lui Dumitru Mazilu ca fiind încărcată de sinceritate umană și politică.

La dezbateri au luat cuvîntul: Silviu Brucan, Dan Iosif (București), Alexandru Bărlădeanu (București), Ion Vasile (Buzău), Oliviu Tocaciu (București), Columban Gabor (Odorhei), Raicu Romeo (București), Ciureanu Gabriel (Vaslui), Chețan Mihai (Hunedoara), Iacobescu Mihai (Suceava), Mircea Dinescu (București), Popescu Alexandru (Prahova), Dumitrescu Emil, Doru Țigău (Iași), Victor Popescu (Vilcea), Dumitrescu Mihai (Vilcea), Budura Romulus (București), Nicu Preda (Brăila), Ana Blandiana (București), Cazimir Ionescu (București), Nicu Stăncescu (București).

Ion Iliescu a pus la vot anularea celor două decrete-lege în discuție.

Cu 117 voturi pentru, nici un vot contra și 4 abțineri, Consiliul Frontului Salvării Naționale a decis anularea celor două decrete-lege cu privire la pedeapsa cu moartea și scoaterea în afara legii a Partidului Comunist Român.

Secretarul consiliului a dat apoi citire Decretului-lege privind trecerea în proprietatea statului a patrimoniului fostului Partid Comunist Român.

În expunerea de motive se arată că la dispoziția dictatorului Ceaușescu și a familiei sale se găseau în București și în împrejurimi 21 palate (în special la Snagov, Neptun, Sinaia cu întregul complex Peleş și Pelișor, Predeal, Scroviștea), iar în județele țării 41 palate și vile rezidențiale, precum și 22 cabane de vânătoare

Oficiul economic central „Carpați” are 60 întreprinderi industriale care realizează anual circa 16 miliarde lei producție marfă, din care circa 2 miliarde lei profituri anuale, iar din exporturi 220 milioane dolari.

Din circuitul agricol al țării, partidul comunist a scos circa 55 000 hectare de teren agricol pe care a organizat 45 unități agroindustriale cu 18 000 lucrători.

Consiliul Frontului Salvării Naționale a aprobat în unanimitate Decretul-lege cu privire la trecerea în proprietatea statului a patrimoniului fostului Partid Comunist Român.

După aceea, președintele consiliului a pus la vot chestiunea anulării referendumului

Consiliul Frontului Salvării Naționale a decis anularea referendumului de la 28 ianuarie 1990 cu unanimitate de voturi

În continuare, consiliul a ratificat Decretul-lege cu privire la constituirea Comisiei naționale pentru rezolvarea sesizărilor și doleanțelor tuturor cetățenilor țării care au fost victimele dictaturii.

Ca o concluzie generală a dezbaterii, s-a hotărât ca, de acum înainte, toate decretul-lege privind probleme politice de principiu să fie definitive numai după consultarea consiliului frontului

La punctul 2 al ordinii de zi, urmare a solicitărilor unui mare număr de cetățeni și ale unor consilii teritoriale ale Frontului Salvării Naționale, s-a analizat problema anulării măsurilor adoptate de fostul regim dictatorial prin care, în mod nejustificat și abuziv, s-au desființat peste 300 comune și un mare număr de sate, ignorându-se voința locuitorilor, măsuri care au adus grave prejudicii desfășurării vieții și muncii cetățenilor, constituind, astfel, un act de injustiție socială.

La propunerea unor membri ai consiliului, s-a stabilit anularea acestor măsuri și s-a aprobat ca pînă la elaborarea unor noi reglementări să se emită un decret-lege prin care să fie repusă în vigoare organizarea administrativă a teritoriului României existentă pînă în anul 1989.

Totodată, s-a propus și s-a aprobat să fie menținut statutul de oraș, dobîndit în anul 1989, de 23 localități.

La punctul 3 al ordinii de zi, Consiliul Frontului Salvării Naționale a luat în discuție informarea prezentată de colectivul de specialiști cu privire la principiile proiectului noii legi electorale, pe baza platformei-program din 22 decembrie 1989.

Acestea privesc :

— Guvernarea României se realizează pe baza sistemului democratic pluralist, a separării puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — și a alegerii

tuturor reprezentanților poporului, inclusiv a președintelui țării, pentru unu sau cel mult două mandate.

— Parlamentul României, alcătuit din Adunarea Deputaților și Senat, precum și președintele României se aleg prin vot universal, egal, direct și secret, liber exprimat.

— În ambele camere ale Parlamentului României, toate naționalitățile vor fi reprezentate în mod proporțional cu ponderea lor în totalul populației.

— Cetățenii români, fără deosebire de naționalitate, rasă, limbă, religie, sex, convingeri politice sau profesie, exercită în mod egal și în deplinătatea lor drepturile electorale

— Au dreptul de a alege sau a fi aleși cetățenii români cu domiciliul în țară care au împlinit 18 ani sau care în anul alegerilor împlinesc această vîrstă, iar ca senatori, cetățenii cu drept de vot care au împlinit vîrsta de 30 de ani

— Candidaturile se propun de către partide sau alte formații politice și de organizații obștești. Pot fi înregistrate și candidaturi independente dacă sînt susținute de cel puțin 251 alegători.

În aceeași circumscripție electorală, un partid sau organizație obștească poate prezenta numai o singură candidatură, iar același candidat poate fi prezentat într-o singură circumscripție electorală

— În campania electorală, candidații, partidele și formațiunile politice, toate organizațiile sociale au dreptul să-și exprime opiniile în mod liber și fără nici o discriminare prin mitinguri, adunări, utilizarea televiziunii, radioului, presei și a celorlalte mijloace de informare în masă.

Accesul la radio și televiziune este gratuit și echitabil pentru toți cei înscriși în competiția electorală

— Birourile electorale de circumscripție se constituie dintr-un magistrat, ca președinte, desemnat de președintele tribunalului județean, și din 6 membri stabiliți prin tragere la sorți dintre reprezentanții formațiunilor care participă la alegeri.

— Biroul Electoral Central este alcătuit din președintele Curții Supreme de Justiție și alți membri dintre judecătorii curții

După definitivare, proiectul de lege urmează să fie supus dezbaterii publice.

Cu ocazia supunerii proiectului spre dezbateri publice se vor pune în discuție variante posibile cu privire la următoarele : parlament unicameral sau bicameral (Adunarea Deputaților și Senatul) ; președintele României ales direct de popor sau de către parlament ; sistem electoral bazat pe scrutin uninominal (în fiecare circumscripție se alege un singur candidat, propus fie de partide sau formațiuni politice, fie de către cetățeni neîncadrați într-un partid) ori scrutin de listă (caz în care candidaturile se depun numai de către partide sau formațiuni politice care propun liste de candidați, circumscripția fiind județul).

În continuare a avut loc o discuție în legătură cu probleme actuale ale activității consiliilor județene ale Frontului Salvării Naționale.

DECRETE-LEGE

DECRET-LEGE

privind trecerea în proprietatea statului a patrimoniului fostului Partid Comunist Român

În timpul dictaturii ceaușiste fostul Partid Comunist Român a acumulat bunuri materiale și fonduri bănești care i-au dat o forță economică puternică și l-au situat practic în afara economiei naționale.

Toate mijloacele economice acumulate erau folosite pentru a servi pe dictator și clanul acestuia, nomenclatura superioară de partid, precum și pentru realizarea unor obiective politice pe plan intern și extern fixate de dictator.

Numai la dispoziția dictatorului și familiei sale se găseau în București și în împrejurimile acestuia 21 palate și vile, iar în județele țării 41 palate și vile rezidențiale, precum și 22 cabane de vânătoare.

Din circuitul agricol al țării au fost scoase circa 55.000 hectare de teren agricol care au fost utilizate pentru organizarea a 45 unități agroindustriale, producția realizată fiind folosită în mare măsură pentru interesele organelor superioare de partid, pentru încasări valutare care nu erau supuse regimului legal ce se aplica în economie.

În plus, fostul Partid Comunist Român avea întreprinderi economice de producție, construcții-montaj, transporturi, poligrafice, de turism și prestări de servicii, de comerț exterior, institute de proiectare și altele. Toate aceste unități erau reunite în cadrul Oficiului economic central „Carpați” și foloseau peste 48.000 salariați, realizând anual un volum de circa 16.000.000.000 lei producție marfă, prestații și desfaceri.

Ținând seama de această situație anormală din punct de vedere economic și social și având în vedere că fostul Partid Comunist Român, în forma, structura și cu regimul vieții interne din timpul dictaturii ceaușiste, a încetat să mai existe o dată cu revoluția din 22 decembrie 1989, precum și necesitatea ca bunurile aparținând acestuia să fie preluate în interesul întregii societăți,

Consiliul Frontului Salvării Naționale d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Întregul patrimoniu care a aparținut fostului Partid Comunist Român trece în proprietatea statului, ca bunuri ale întregului popor.

Patrimoniul ce se preia în proprietatea statului cuprinde unitățile economice, mijloacele de producție și de transport, terenurile, indiferent de destinație, clădirile și dotările acestora, bunurile cu caracter cultural și artistic, instituțiile de învățământ, sanitare, muzeistice, bazele sportive, de odihnă și turism și altele asemenea, precum și orice alte bunuri materiale și fonduri bănești și valutare, inclusiv creanțele care au aparținut fostului Partid Comunist Român, organizațiilor și unităților din subordinea acestuia, indiferent de data și de sursa dobândirii lor.

Art. 2. — Identificarea și preluarea în patrimoniul statului a unităților economice, instituțiilor, bunurilor și fondurilor bănești și valutare prevăzute la art. 1 se face de către o comisie stabilită prin hotărâre a guvernului.

Comisia va fi alcătuită din specialiști din domeniul economiei, finanțelor, transporturilor, culturii, sănătății publice, învățământului și din alte sectoare de activitate, în funcție de natura bunurilor ce urmează să fie preluate.

Preluarea bunurilor se face pe baza bilanțului ce se va întocmi pentru fiecare unitate în parte, potrivit legii.

Art. 3. — Trec în proprietatea statului și bunurile a căror apartenență la patrimoniul fostului Partid Comunist Român va fi stabilită ulterior identificării și preluării, potrivit art. 2.

Art. 4. — Guvernul va stabili, la propunerea comisiei instituite potrivit art. 2, modul de folosire a fie-

cărei categorii de bunuri trecute în proprietatea statului, precum și repartizarea, în subordinea unor ministere și altor organe centrale și locale de profil, a unităților economice și instituțiilor preluate.

De asemenea, guvernul va asigura reintroducerea în circuitul public a valorilor culturale și artistice de interes național.

Art. 5. — Guvernul va prezenta Consiliului Frontului Salvării Naționale, până la data de 1 martie 1990, un raport privind trecerea în patrimoniul statului a bunurilor ce au aparținut fostului Partid Comunist Român și modul în care aceste bunuri urmează să fie folosite în interesul poporului.

De asemenea, guvernul va lua măsuri pentru informarea opiniei publice asupra valorii bunurilor trecute în proprietatea statului potrivit prezentului decret-lege, precum și cu privire la modul de punere în valoare și utilizare a principalelor categorii ale acestor bunuri.

Art. 6. — Personalul unităților economice și instituțiilor trecute în proprietatea statului în condițiile prezentului decret-lege, preluat o dată cu acestea, se consideră transferat în interesul serviciului.

Personalul devenit disponibil primește, timp de trei luni, 50 la sută din drepturile bănești cuvenite anterior.

Personalul disponibil care se încadrează în alte unități în termen de trei luni beneficiază, pe această perioadă, de vechime în muncă și își păstrează vechimea neîntreruptă în aceeași unitate.

Nu beneficiază de prevederile prezentului articol personalul care a îndeplinit funcții de conducere politică.

PREȘEDINTELE

CONSILIULUI FRONTULUI SALVĂRII NAȚIONALE

ION ILIESCU

București, 18 ianuarie 1990.

Nr. 30.